

חוק התקנים (תיקון מס' 10), התשע"ד-2013*

- 1.1. הוספת כותרת פרק א' בחוק התקנים, התשי"ג-1953 (להלן – החוק העיקרי), לפני סעיף 1 יבוא:
- “פרק א': הגדרות.”
- 2.1. תיקון סעיף 1 בסעיף 1 לחוק העיקרי –
- (1) בכותרת השוליים, במקום “פירושים” יבוא “הגדרות”;
- (2) בהגדרה “מצרך”, המילה “פירושו” – תימחק;
- (3) בהגדרה “מכירה”, אחרי “לרבות” יבוא “שיווק”;
- (4) אחרי ההגדרה “מכירה” יבוא:
- “המשרד” – משרד הכלכלה;
- “עוסק” – מי שמבצע אחת או יותר מהפעולות המנויות בסעיף 9(א) ו-(א1);
- (5) בהגדרה “השר”, במקום “התעשייה והמסחר” יבוא “הכלכלה”.
3. הוספת כותרת פרק ב' אחרי סעיף 1 לחוק העיקרי יבוא:
- “פרק ב': מכון התקנים הישראלי והממונה על התקינה.”
4. הוספת כותרת פרק ג' אחרי סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:
- “פרק ג': עיבוד תקן והכרזה על תקן רשמי.”
- 5.1. תיקון סעיף 7 בסעיף 7(ב) לחוק העיקרי –
- (1) בפסקה (1), אחרי “תקינה בין-לאומית” יבוא “או תקינה” ואחרי “בקרב המדינות המפותחות” יבוא “עם שווקים משמעותיים (להלן – תקנים בין-לאומיים)”;
- (2) בפסקה (2), במקום “תקנים שונים במדינות המפותחות” יבוא “תקנים בין-לאומיים שונים”.
- 6.1. תיקון סעיף 8 בסעיף 8(א) לחוק העיקרי, ברישה, במקום “האלה” יבוא “המפורטות בפסקאות (1) עד (6), ובלבד שאם התקן אינו תקן בין-לאומי, יחווה הממונה לשר את דעתו המנומקת בכתב כי אין תקן בין-לאומי מתאים שניתן לאמצו ולקבוע אותו כתקן”.
7. הוספת פרק ד' אחרי סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא:
- “פרק ד': שמירה על תקן רשמי ואחריות עוסק
- א.8. שינוי בתקן בין-לאומי שאומץ כתקן רשמי יחולו הוראות אלה:
- (1) המכון יביא את השינוי בתקן הבין-לאומי לאישורו בכתב של השר בתוך שלושה חודשים מיום כניסתו לתוקף של השינוי בתקן הבין-לאומי;
- (2) השר יאשר את השינוי בתקן הבין-לאומי שקיבל מהמכון ויכריז עליו כתקן רשמי לפי הוראות סעיף 8, אלא אם כן ביקשו השר או המכון את המלצת ועדת האימוץ שמינה השר לפי הוראות סעיף 8 (להלן – ועדת האימוץ).

* התקבל בכנסת ביום כ"ד בחשוון התשע"ד (28 באוקטובר 2013); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 768, מיום ג' בתמוז התשע"ג (11 ביוני 2013), עמ' 586.

¹ ס"ח התשי"ג, עמ' 30; התשע"ב, עמ' 402.

(3) ביקשו השר או המכון את המלצת ועדת האימוץ כאמור בפסקה (2) יחולו הוראות אלה:

(א) ועדת האימוץ תבחן את השינוי בתקן הבין-לאומי ותמליץ למכון על אימוצו, במלואו או בחלקו, וכן רשאית היא להמליץ על דחייתו של השינוי או על אימוצו בהתאמות שעליהן תמליץ;

(ב) ועדת האימוץ תימנע, ככל האפשר, מהמלצה למכון על ביצוע התאמות לא הכרחיות או על דחיית השינוי שנעשה בתקן הבין-לאומי, כולו או חלקו;

(ג) ועדת האימוץ תמסור את המלצתה למכון בתוך שלושה חודשים מיום פניית השר או המכון, לפי העניין, ותפרסם באתר האינטרנט של המשרד את המלצתה והנימוקים לה; ועדת האימוץ לא תפרסם בהמלצתה ובנימוקים לה מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981² (להלן – חוק הגנת הפרטיות);

(4) (א) דחה המכון את המלצת ועדת האימוץ, כולה או חלקה, יודיע לשר בכתב, בתוך 30 ימים מיום מסירת ההמלצה, על החלטת המכון ונימוקיה, בצירוף המלצת ועדת האימוץ.

(ב) קיבל המכון את המלצת ועדת האימוץ, ימשיך בעיבוד התקן בהתאם להוראות חוק זה ויעביר לשר את השינוי בתקן בתוך 30 ימים מיום מסירת ההמלצה;

(5) הודיע המכון לשר על החלטתו כאמור בפסקה (4)(א), יפרסם את ההחלטה ואת הנימוקים לה באתר האינטרנט של המכון; המכון לא יפרסם בהחלטה ובנימוקים לה כל מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות.

ועדת האימוץ 8.ב. (א) השר ימנה ועדת אימוץ שתפקידה לבחון את השינויים בתקנים הבין-לאומיים לפי סעיף 8א.

(ב) ועדת האימוץ תהיה בת שלושה חברים ושני משקיפים, כמפורט להלן:

(1) הממונה;

(2) נציג המכון, לפי המלצת המנהל הכללי של המכון מבין עובדיו;

(3) נציג ציבור שהוא נציג ארגוני צרכנים כהגדרתם בסעיף 31(ג) לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981³, המייצג את ציבור הצרכנים, לפי המלצת הממונה על הגנת הצרכן והסחר ההוגן כמשמעותו בחוק האמור, מתוך רשימות שהוגשו לו על ידי ארגוני הצרכנים כאמור;

² ס"ח התשמ"א, עמ' 128.

³ ס"ח התשמ"א, עמ' 248.

- (4) נציג ציבור התעשיינים, לפי המלצת התאחדות התעשיינים בישראל, שימש כמשקיף;
- (5) נציג ציבור היבואנים, לפי המלצת איגוד לשכות המסחר, שימש כמשקיף.
- (ג) לא ימונה לחבר ועדת האימוץ או למשקיף בה מי שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר ועדת האימוץ;

(2) הוגש נגדו כתב אישום בשל עבירה כאמור בפסקה (1) וטרם ניתן לגביו פסק דין סופי;

(3) הוא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כאמור לבין עניין אישי שלו או לבין תפקיד אחר שלו או של קרובו; לעניין זה – "עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו של חבר ועדת האימוץ או של משקיף בה, לפי העניין, או עניין של גוף שכל אחד מאלה או קרובו של כל אחד מהם, מנהלים או עובדים אחראים בו, או עניין של גוף שיש לכל אחד מהם חלק בהון המניות שלו, בזכות לקבל רווחים, בזכות למנות מנהל או בזכות ההצבעה;

"קרוב" – בן זוג, הורה, הורי הורה, הורה של בן זוג, ילד, אח או אחות, או אדם אחר הסמוך על שולחנו של חבר ועדת האימוץ או משקיף בה, לפי העניין, וכן בן זוג או ילד של כל אחד מהם.

(ד) הממונה יהיה יושב ראש ועדת האימוץ, והוא יזמין את חברי הוועדה ואת המשקיפים, יקבע את זמן התכנסותה של הוועדה, את מקום ישיבתה ואת סדר יומה.

(ה) חברי ועדת האימוץ ומשקיפים שמונו לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) יתמנו לתקופה של שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותם לתקופה נוספת בדרך שבה מונו.

(א) המניין החוקי לדיוני ועדת האימוץ ולהחלטותיה הוא שלוש החברים. 88.

סדרי הדיון

(ב) החלטות הוועדה יתקבלו ברוב דעות של החברים הנוכחים בהצבעה, ובלבד שיושב ראש הוועדה מנחה עם הנוכחים בהצבעה; היו הקולות שקולים, יהיה ליושב ראש קול נוסף.

(ג) לא התקיים מניין חוקי כאמור בסעיף קטן (א), תתכנס ועדת האימוץ פעם נוספת בתוך שבעה ימים מהמועד שנקבע להתכנסותה הקודמת; התכנסה הוועדה בתוך שבעה ימים כאמור, יתקבלו החלטות הוועדה ברוב דעות הנוכחים, ובלבד

שיושב ראש הוועדה נוכח בישיבה; היו הקולות שקולים, יהיה ליושב ראש קול נוסף.

78. ועדת האימוץ תקבע את סדרי עבודתה ודיוניה, ככל שלא נקבעו בחוק זה, והיא רשאית לשם ביצוע תפקידיה לשמוע כל אדם ולבקש מכל אדם הנוגע לתפקידה, למסור לה מידע ומסמך הנוגע לתפקידה וכפי שתבקש; לעניין זה – “מסמך” – לרבות מידע הנוגע לתקן, תעודות או פלט כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ”ה-1995” (להלן – חוק המחשבים);

“מידע” – למעט מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות.

78.ה. (א) חבר ועדת האימוץ או משקיף יימנע מהשתתפות בדיון ומהצבעה בישיבות הוועדה, אם הנושא עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו לבין עניין אישי שלו או לבין תפקיד אחר שלו, ולא יטפל במסגרת תפקידו בנושא העלול לגרום לו להימצא במצב כאמור גם מחוץ לישיבות ועדת האימוץ.

(ב) התברר לחבר ועדת האימוץ או למשקיף כי הנושא הנדון בישיבת הוועדה או המטופל על ידו עלול לגרום לו להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיף קטן (א), יודיע על כך בלא דיחוי ליושב ראש הוועדה או לשר, לפי העניין, ויפעל על פי הוראותיו.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, חבר ועדת האימוץ או משקיף רשאי להביא בחשבון גם את ענייניו של הגוף או הציבור שהוא נציגם ולא יראו אותו כמצוי במצב של ניגוד עניינים בשל כך בלבד.

(ד) בסעיף זה, “עניין אישי” ו”קרוב” – כהגדרתם בסעיף 8(ג)(3).

78. (א) חבר ועדת האימוץ או משקיף יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו, בהתקיים אחד מאלה, לפי העניין:

- (1) הוא התפטר במסירת כתב התפטרות לשר;
- (2) הוא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר ועדת האימוץ או משקיף, לפי העניין;
- (3) התקיימה אחת הנסיבות הפוסלות אותו מלהתמנות כחבר ועדת האימוץ או משקיף, לפי העניין, למעט לפי סעיף 8(ג)(2);
- (4) הוא חדל לייצג את הגוף שמינה אותו כמייצג בוועדת האימוץ.

⁴ ס”ח התשנ”ה, עמ’ 366.

(ב) הוגש כתב אישום נגד חבר ועדת האימוץ או נגד משקיף, בשל עבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה סבור השר כי אין הוא ראוי לכהן כחבר הוועדה או כמשקיף, לפי העניין, רשאי השר להשעותו מכהונתו עד לסיום ההליך בעניינו ולמנות לו ממלא מקום למשך תקופת ההשעיה.

העברה מכהונה 18. השר רשאי להעביר חבר ועדת אימוץ או משקיף מכהונתו לפני תום תקופת כהונתו, ולמנות חבר או משקיף במקומו, אם מתקיים אחד מאלה:

(1) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;

(2) הוא נעדר משלוש ישיבות רצופות של ועדת האימוץ או מחמש ישיבות בתקופה של שנה אחת.

תוקף פעולות 18. ח. כיום ועדת האימוץ, סמכויותיה ותוקף החלטותיה לא ייפגעו מחמת שהתפנה מקומו של חבר ועדת האימוץ או משקיף, או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שרוב חברי ועדת האימוץ מכהנים כדין.

החלת דינים 18. ט. חבר ועדת האימוץ ומשקיף שאינם עובדי המדינה, דינם כדין עובד המדינה, לעניין חיקוקים אלה:

(1) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979⁵;

(2) חוק העונשין, התשל"ז-1977⁶, לעניין ההוראות הנוגעות לעובדי הציבור;

(3) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969⁷;

(4) פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971⁸.

גמול או החזר הוצאות 18. (א) חבר ועדת האימוץ או משקיף לא יקבל שכר בעד כהונתו.

(ב) חבר ועדת האימוץ שאינו עובד המדינה, עובד גוף מתקצב או עובד בגוף שאותו הוא מייצג בוועדת האימוץ, זכאי לקבל גמול מהמשרד בעבור השתתפות בישיבות ועדת האימוץ לפי הוראות סעיף קטן (ד), ובלבד שאינו זכאי לקבל תמורה בעבור ההשתתפות ממקור אחר.

(ג) חבר ועדת האימוץ שאינו זכאי לגמול לפי הוראות סעיף קטן (ב) זכאי לקבל מהמשרד החזר הוצאות שהוציא לצורך ההשתתפות בישיבות ועדת האימוץ לפי הוראות סעיף קטן (ד), ובלבד שאינו זכאי לקבל החזר הוצאות ממקור אחר.

(ד) שר האוצר, בהתייעצות עם השר, יקבע כללים ותנאים שלפיהם ישולם גמול או החזר הוצאות לפי סעיף זה לחברי ועדת האימוץ ואת שיעוריהם.

⁵ ס"ח התש"ם, עמ' 2.

⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁷ ס"ח התשכ"ט, עמ' 144.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

(ה) בסעיף זה, "עובד המדינה" ו"עובד גוף מתוקצב" – כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁹.

תיקון סעיף 9

8. בסעיף 9 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (א1) יבוא:

"(א2) (1) עוסק יודיע בלא דיחוי לממונה בהתקיים אחד או יותר מאלה:

(א) נודע לעוסק כי מצרך שייבא, ייצר, מכר, תחזק או השתמש בו בתהליכי עבודה, לא עומד בדרישות התקן הרשמי החל על המצרך, או שקיימת הסתברות גבוהה לאי-עמידתו של המצרך כאמור בדרישות התקן הרשמי החל עליו; אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מחובתו של עוסק לעניין התאמת המצרך לתקן רשמי לפי הוראות סעיף קטן (א) או (א1);

(ב) נודע לעוסק על פגיעה שנגרמה או שעלולה להיגרם לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, או לאיכות הסביבה, בשל מצרך שחל עליו תקן רשמי, שהעוסק ייבא, ייצר, מכר, תחזק או השתמש בו בתהליכי עבודה.

(2) בהודעה לממונה לפי הוראות פסקה (א1)(א), יודיע העוסק לממונה גם על הפעולות שנקט, ככל שנקט, למניעת השימוש במצרך או מניעת ייבואו, ייצורו, מכירתו, תחזוקתו, אחסנתו או מניעת השימוש בו בתהליכי העבודה, לפי העניין.

(3) עוסק ישמור תלונות שהתקבלו אצלו לגבי סיכונים שנגרמו, או שעלולים להיגרם, לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם ממצרך שייבא, ייצר, מכר, תחזק או השתמש בו בתהליכי עבודה, ובלבד שחל עליו תקן רשמי; עוסק ישמור רשומות של תלונות שהתקבלו כאמור כל עוד המצרך האמור נמכר או מוצג למכירה, בין על ידו ובין על ידי מי שהוא שיווק לו את המצרך ולתקופה של שבע שנים לפחות מיום הפסקת מכירתו או הצגתו למכירה כאמור.

הוספת כותרת פרק ה'

9. לפני סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:

"פרק ה': ביקורת והבטחת השמירה על תקן רשמי."

תיקון סעיף 10

10. בסעיף 10 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "בקורת" יבוא "ולקיים פיקוח";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) הממונה רשאי למנות מפקחים מבין עובדי המשרד או מפקחים מקרב עובדי המדינה במשרד אחר, בהסכמת השר הממונה על אותו משרד, שיהיו נתונות להם הסמכויות לביצוע פיקוח לפי סעיף קטן (ב), כולן או חלקן, לשם קיום פיקוח לפי חוק זה; הודעה על מינוי מפקח לפי סעיף זה תפורסם ברשומות;"

(3) בסעיף קטן (ב) –

(א) במקום הרישה יבוא "בקיום פיקוח לפי סעיף קטן (א) רשאים הממונה ומפקח";

(ב) בפסקה (1), הסיפה החל במילים "הוראות הסעיפים 19–23" – תימחק;

(ג) במקום פסקאות (3) עד (5) יבוא:

"(3) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

⁹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

(4) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר, לרבות מעוסק, להציג לפניו כל מידע או מסמך שיש בהם כדי להבטיח או להקל את ביצוען של ההוראות לפי חוק זה; הממונה ומפקח יהיו רשאים לדרוש גם מידע או מסמך אף אם לא הודיע להם עוסק לפי הוראת סעיף 9(א2)(1)א, ובלבד שנוכחו כי קיים טעם לדרישת המידע הנוסף כאמור; לעניין זה –

”מסמך” – לרבות תעודות או פלט כהגדרתו בחוק המחשבים;

”מידע” – לרבות כל מידע הנוגע לתקן החל על מצרך או בדבר ייבוא, ייצור או מכירתו של המצרך או בדבר מאפייני המצרך ותכולתו, דרכי ייצורו, הוראות בדבר השימוש בו, תוצאות בדיקות שנערכו לגבי המצרך והמסקנות לגביו, מידע בדבר הפצתו או מכירתו, וזהות הצרכנים שרכשו אותו, או רשומות של תלונות שהתקבלו לגביו כאמור בהוראת סעיף 9(א2)(3), ולמעט מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות.”;

(4) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

”(ב1) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה, רשאי הממונה או מפקח –

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)¹⁰, בשינויים המחויבים;

(2) לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ”ט-1969¹¹ (בסעיף זה – פקודת מעצר וחיפוש), בשינויים המחויבים;

(3) לבקש מבית המשפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש, ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.

(ב2) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים כל אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו ולובש מדי מפקח, בצבע ובצורה שהורה הממונה לעניין זה, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה; על אף האמור, מפקח שלא הוסמך בסמכויות לפי סעיף קטן (ב1), אינו חייב בלבישת מדים;

(2) יש בידו תעודה החתומה בידי הממונה, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו שאותה יציג לפי דרישה;

(3) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי סעיף קטן (ב) ו-(ב1), כפי שקבע הממונה באישור השר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים;

(4) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים;

¹⁰ חוקי א”י, כרך א’, עמ’ (ע) 439, (א) 467.

¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ’ 284.

(5) משטרת ישראל הודיעה, לא יאוחר משלושה חודשים מיום קבלת פרטי העובד, כי היא אינה מתנגדת למינויו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(5) סעיף קטן (ג) – בטל.

הוספת סעיפים
10א עד 110ג

11. אחרי סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:

10א. "הממונה יהיה רשאי לעשות כל אחד מאלה:

(1) להורות לעוסק להודיע או לפרסם, לכל אדם הנוגע בדבר, כי מצרך או תהליך עבודה אינו מתאים לדרישות תקן רשמי החל עליו, וכי המצרך או תהליך העבודה מסוכן לשלומם, לבריאותם או לבטיחותם של אדם או לאיכות הסביבה, או שקיימת הסתברות גבוהה למסוכנות כאמור; ההודעה תהיה באופן שירה עליה הממונה; הממונה לא יורה לעוסק להודיע או לפרסם כאמור, אלא לאחר שנתן לו הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו;

(2) להודיע או לפרסם הודעה מטעמו אם נוכח כי העוסק סירב להודיע או לפרסם, באופן שהורה עליו כאמור בפסקה (1), או שסבר כי קיים חשש מידי לשלומם, לבריאותם או לבטיחותם של אדם או לאיכות הסביבה, ורשאי הוא –

(א) להודיע או לפרסם הודעה מטעמו גם בלי שנתן לעוסק הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו אם סבר כי קיים חשש מידי כאמור, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן;

(ב) לחייב את העוסק בהוצאות ההודעה או הפרסום, כולן או חלקן; על הטלת הוצאות פרסום כאמור יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995¹²;

(3) להודיע לכל אדם או לפרסם הודעה מטעמו על ממצאי בדיקות שערך בהתאם לסמכותו לפי חוק זה, אם נוכח כי נגרמה פגיעה לשלומם, לבריאותם או לבטיחותם של אדם או לאיכות הסביבה, או קיימת הסתברות גבוהה שתיגרם פגיעה כאמור, ובלבד שנתן לעוסק הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו טרם מתן ההודעה או הפרסום כאמור; סבר הממונה כי קיים חשש מידי לשלומם, לבריאותם או לבטיחותם של אדם או לאיכות הסביבה, רשאי הוא לפרסם כאמור בלי שנתן לעוסק הזדמנות לטעון את טענותיו כאמור, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן.

110ב. (א) הממונה רשאי להורות לעוסק, בהודעה בכתב, להפסיק לייצר מצרך או להפסיק את מכירתו או את הצגתו לצורך מכירתו, אם מצא שאינו מתאים לדרישות תקן רשמי החל על המצרך, וכן להורות על איסופו של המצרך למקום שקבע, הודעה על הפסקת פעולות עוסק והשמדה

¹² ס"ח התשנ"ה, עמ' 170.

החזרתו לעוסק שממנו קיבל את המצרף, והכול באופן שיורה ולאחר שנתן לעוסק הזדמנות סבירה, בנסיבות העניין, לטעון את טענותיו.

(ב) סבר הממונה כי קיים חשש לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה, או עלול להתקיים חשש כאמור, בשל מצרף שאינו מתאים לדרישות תקן רשמי החל עליו ואין במתן הוראות לעוסק כאמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע את החשש כאמור, יהיה רשאי הממונה להורות לעוסק גם להשמיד את המצרף, והכול באופן שיורה בהודעה, ולאחר שנתן לעוסק הזדמנות סבירה, בנסיבות העניין, לטעון את טענותיו.

(ג) סבר הממונה כי קיים חשש מידי לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה, או עלול להתקיים חשש כאמור, רשאי הוא ליתן לעוסק, בצו, הוראה לפי סעיף קטן (א) או (ב) בלי שנתן לו הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן.

שיקול דעת הממונה 10ג. הוראות הממונה לפי סעיפים 10א ו-10ב יינתנו בשים לב לנסיבות העניין, ובכלל זה להיקף ולמידת הפגיעה בשלומו, בבטיחותו או בבריאותו של אדם או באיכות הסביבה ולהיקף הפרסום הנדרש.

12. אחרי סעיף 10ג לחוק העיקרי יבוא: הוספת כותרת פרק ו'

“פרק ו': תו תקן”.

13. אחרי סעיף 10א לחוק העיקרי יבוא: הוספת כותרת פרק ז'

“פרק ז': תעודות בדיקה להתאמה לתקן ובדיקת מצרכים”.

14. בסעיף 10ג לחוק העיקרי – תיקון סעיף 10ג

(1) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

“(ב) השכר ישולם בהתאם למחירון שיקבע המכון באישור השר.

(1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לעניין שכר בעד היתר לסמן בתו תקן לפי סעיף 9(ב), ובכלל זה בעד בדיקת התאמה לתקן רשמי או בעד כל פעולה אחרת שלפי דין הוא היחיד המוסמך לבצע, המכון יציע לשר מחירון, בתוך תקופה שקבע לכך השר בהודעה בכתב למכון; השר רשאי, בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לאשר את המחירון המוצע או לאשרו בשינויים, וכן רשאי הוא, בדרך האמורה, לעניין הצעה לעדכון שכר לפעולה הקבוע בצו ברי־תוקף – לאשרו, לאשרו בשינויים או לדחות מחירון מוצע.

(2) השר ייתן את החלטתו בתוך שלושה חודשים מיום שהוגש לו המחירון המוצע.

(3) הגיש המכון לשר את המחירון המוצע, יהיה רשאי לקבל שכר לעניין זה לפי המחירון המוצע עד לכניסתו לתוקף של צו כאמור בפסקה (1) או במשך 12 חודשים, לפי המוקדם, אלא אם כן דחה השר את הצעת המכון. (4) לא הציע המכון מחירון לעניין הפעולות האמורות בפסקה (1) בחלוף התקופה שקבע השר כאמור באותו פסקה, יקבע השר בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, את המחירון לעניין פעולות אלה.

(5) קיבל המכון לפי הוראת פסקה (3) שכר הגבוה מן השכר שנקבע בצו שאושר לפי פסקה (1), ישיב המכון את הפרש השכר כאמור למי ששילם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בחוק זה – הפרשי הצמדה וריבית), מיום התשלום ועד ליום ההשבה.”;

(2) בסעיף קטן (ג), במקום "והוא אינו" יבוא "וכן יפורסם באתר האינטרנט של המכון וברשומות".

הוספת כותרת
פרק ח'

15. אחרי סעיף 11ג לחוק העיקרי יבוא:

“פרק ח': איסורים ופטורים”.

הוספת פרק ט'

16. אחרי סעיף 16 לחוק העיקרי יבוא:

“פרק ט': אמצעי איפוף מינהליים”

סימן א': הטלת עיצום כספי

עיצום כספי 16א. (א) הפר עוסק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 10,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 25,000 שקלים חדשים:

(1) ייצר, מכר, ייבא או ייצא מצרך שלא עומד בדרישות תקן רשמי החל עליו, למעט דרישות בדבר סימון המצרך, או השתמש במצרך כאמור בכל עבודה שהיא, או ביצע עבודה שהכללים הטכניים של תהליכי אינם מתאימים לדרישות תקן רשמי, בניגוד להוראות סעיף 9(א);

(2) תחוק, התקין או הפעיל מצרך שלא בהתאם לדרישות תקן רשמי החל עליו, למעט דרישות בדבר סימון המצרך, בניגוד להוראות סעיף 9(א1);

(3) לא הודיע לממונה על פגיעה שנגרמה בשל מצרך, בניגוד להוראות סעיף 9(א2)(1)(ב);

(4) ייצר, מכר, ייבא או ייצא מצרך שמפרט שלו נקבע כתקן רשמי, או השתמש במצרך כאמור בכל עבודה שהיא, בלי שניתן לו היתר לסמנו בתו תקן או בלי שסימנו בהתאם לתנאי ההיתר, בניגוד להוראות צו שניתן לפי סעיף 9(ב);

(5) לא הודיע או לא פרסם הודעה מטעמו לפי דרישת הממונה, כי מצרך או תהליך עבודה אינו מתאים לדרישות תקן רשמי החל עליו, בניגוד להוראות סעיף 10א(1);

(6) לא קיים את הוראת הממונה בדבר הפסקת ייצור מצרך, הפסקת מכירה או הצגתו, איסוף מצרך או החזרתו, בניגוד להוראת סעיף 10ב(א);

(7) לא קיים את הוראת הממונה בדבר השמדת מצרך, בניגוד להוראת סעיף 10ב(ב);

(8) סימן חומר או מוצר בתו תקן בלי היתר, בניגוד להוראות סעיף 11(ג).

(ב) הפר עוסק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות פרק זה, בסכום של 5,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 15,000 שקלים חדשים:

(1) ייצר, מכר, ייבא או ייצא מצרך שלא עומד בדרישות בדבר סימון המצרך בתקן רשמי החל עליו, בניגוד להוראות סעיף 9(א);

(2) תחזק, התקין או הפעיל מצרך שלא בהתאם לדרישות בדבר סימון המצרך בתקן רשמי החל עליו, בניגוד להוראות סעיף 9(א1);

(3) לא הודיע לממונה כי מצרך אינו עומד בדרישות תקן רשמי החל עליו, בניגוד להוראות סעיף 9(א2)(1);

(4) לא שמר תלונות שהתקבלו אצלו לגבי סיכונים שנגרמו או שעלולים להיגרם ממצרך שחל עליו תקן רשמי, בניגוד להוראות סעיף 9(א2)(3).

(ג) (1) על אף האמור בסעיפים קטנים (א)(1) ו-(ב)(1), החזיק עוסק שאינו יצרן, יבואן או יצואן של המצרך שחל עליו תקן רשמי באישור מאת היצרן, היבואן או היצואן כאמור, לפי העניין, בדבר התאמת המצרך לדרישות התקן הרשמי או אם סומן המצרך בתו תקן, לא יטיל הממונה על העוסק עיצום כספי לפי הוראות אותם סעיפים קטנים.

(2) הממונה יקבע בנוהל הוראות בעניין המסמכים המעידים על קיום התנאים האמורים בפסקה (1); הנוהל יפורסם באתר האינטרנט של המשרד.

(א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 16א, בנסיבות מחמירות, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, ששיעורו פי אחד וחצי מסכום העיצום הכספי שניתן להטיל בשל אותה הפרה לפי סעיף 16א.

הפרה בנסיבות מחמירות

(ב) בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – הפרה הנוגעת למספר רב במיוחד של מצרכים.

16ג. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מזההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 16א (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי סעיף 16א או 16ב, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

הודעה על
כוונת חיוב

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 16ד;

(4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראת סעיף 16ו, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

16ד. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 16ג, רשאי לטעון את טענותיו, בכתב או בעל פה, כפי שיורה הממונה, לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי הממונה להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 45 ימים.

זכות טיעון

16ה. (א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 16ד, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 16ז.

החלטת הממונה
כדרישת תשלום

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה לפי סעיף קטן (ב) יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפני הוראת סעיף 16ד, בתוך התקופה האמורה באותו סעיף או בתוך תקופה ארוכה יותר שנקבעה לפי אותו סעיף, ככל שנקבעה, יראו הודעה זו, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

<p>(א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 16א, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל הפרת אותה הוראה.</p>	116.	הפרה נמשכת והפרה חוזרת
<p>(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 16א, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.</p>	116.	סכומים מופחתים
<p>(א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מן הסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).</p>	116.	סכום מעודכן של העיצום הכספי
<p>(ב) השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, ובשיעורים שיקבע.</p>	116.	סכום מעודכן של העיצום הכספי
<p>(א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 16ד – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 16טז(א) ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי הממונה או בידי בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.</p>	116.	סכום מעודכן של העיצום הכספי
<p>(ב) סכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיף 16א יתעדכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.</p>	116.	סכום מעודכן של העיצום הכספי
<p>(ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).</p>	116.	המועד לתשלום העיצום כספי
<p>העיצום הכספי ישולם בתוך 45 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 16ה.</p>	116.	הפרשי הצמדה וריבית
<p>לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייווספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית בהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה עד לתשלומו.</p>	116.	גבייה
<p>עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.</p>	116.	גבייה

סימן ב': התראה מינהלית

16. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 16א, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שהורה עליהם הממונה, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה (בפרק זה – התראה מינהלית); בסעיף קטן זה, "היועץ המשפטי לממשלה" – לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיכו לעניין זה.

(ב) בהתראה מינהלית יציין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 16ג, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 16ג.

(ג) נוהלי הממונה לפי סעיף קטן (א), יהיו באישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיך לכך והם יפורסמו באתר האינטרנט של המשרד.

16. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית, רשאי הוא לפנות לממונה בכתב, בתוך 45 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל אחד מטעמים אלה:

(1) המפר לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

(ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהשאיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב ותימסר למפר בצירוף נימוקים.

16. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 16א(א); מפר שנמסרה לו דרישת תשלום כאמור רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, לעניין הימשכות ההפרה וסכום העיצום הכספי, ויחולו הוראות סעיפים 16ד ו-16ה בשינויים המחויבים.

(ב) נמסרה למפר התראה מינהלית והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור בהפרה חוזרת לעניין סעיף 16ב(ב), והממונה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת; מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב כאמור, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה ויחולו הוראות סעיפים 16ד ו-16ה בשינויים המחויבים.

בקשה לביטול
התראה מינהלית

הפרה נמשכת
והפרה חוזרת
לאחר התראה

סימן ג': הוראות כלליות

- 16טו. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 16א ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.
- 16טז. (א) על דרישת תשלום ועל התראה מינהלית ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 45 ימים מיום שנמסרה למפר דרישת התשלום או מיום שנמסרה החלטת הממונה בבקשה לביטול ההתראה המינהלית.
- (ב) אין בהגשת ערעור כאמור בסעיף קטן (א), כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.
- (ג) החליט בית המשפט, לאחר ששולם העיצום הכספי, לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו שהופחת, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.
- 16יז. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של המשרד וכן בדרך נוספת אם החליט על כך, את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:
- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
 - (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
 - (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
 - (4) אם הופחת סכום העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;
 - (5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;
 - (6) שמו של המפר – אם הוא תאגיד.
- (ב) הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 16טו, יפרסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו, בדרך שבה פרסם את דבר הטלת העיצום הכספי.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א)6, רשאי הממונה לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.
- (ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א)

לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998¹⁵, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ה) פרסום באתר האינטרנט של המשרד כאמור בסעיף קטן (א) בנוגע לעיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – שנתיים; השר, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע הוראות בדבר הדרכים שימנעו, ככל הניתן, את אפשרות העיון בפרטים שפורסמו לפי סעיף קטן (א), לאחר שחלפה תקופת הפרסום האמורה; לא הותקנו תקנות כאמור, לא יהיה הממונה רשאי לפרסם באתר האינטרנט כאמור בסעיף קטן (א).

16. יח. (א) תשלום עיצום כספי או המצאת התראה מינהלית, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 16א, המהווה עבירה.

(ב) מסר הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב או המציא לו התראה מינהלית, בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות או ראיות חדשות המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

17. אחרי סעיף 16 לחוק העיקרי יבוא:
הוספת כותרת פרק י'

"פרק י': עונשין"

18. בסעיף 17א(3) לחוק העיקרי, במקום "(3) או (5)" יבוא "או (1) או (2)" ובמקום "או (ג) יבוא "או (ב)(4)".

19. אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:
הוספת כותרת פרק י"א

"פרק י"א: צווים והתחייבות"

20. בסעיף 17 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(1) לא יינתן צו מינהלי כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שניתנה למי שגרם לפגיעה או למי שעומד לעשות כן, הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו; לא ניתן לאתר בשקידה סבירה את מי שגרם לפגיעה או את מי שעומד לעשות כן, תינתן לו ההזדמנות כאמור לאחר שאותה, ככל שהיה ניתן לאתרו בשקידה סבירה.

(2) על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא הממונה כי יש אפשרות ממשית לפגיעה מיידית בבריאות הציבור, בבטיחותו או באיכות הסביבה, רשאי הממונה לתת צו מינהלי

¹⁵ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

למי שגרם לפגיעה או למי שעומד לעשות כן כאמור באותו סעיף קטן, גם בלי שניתנה הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו, אם סבר שיהיה במתן ההזדמנות כאמור כדי לסכל את מטרת הצו, ובלבד שהזדמנות כאמור תינתן בהקדם האפשרי לאחר מכן:

הוספת כותרת פרק י"ב

21. אחרי סעיף 117 לחוק העיקרי יבוא:

"פרק י"ב: הוראות שונות"

22. בסעיף 23 לחוק העיקרי, במקום "שר המסחר והתעשייה" יבוא "שר הכלכלה".

תיקון סעיף 23

23. בפקודת הייבוא והייצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979¹⁴ (להלן – פקודת הייבוא והייצוא) –

תיקון פקודת הייבוא והייצוא – מס' 2

(1) בסעיף 2, במקום "שר התעשייה, המסחר והתיירות" (להלן בסעיף זה ובסעיפים 3 עד 6 – שר התעשייה) יבוא "שר הכלכלה", ובמקום "לשר התעשייה" יבוא "לשר הכלכלה";
(2) אחרי סעיף 2 יבוא:

"ייבוא טובין שחל עליהם תקן רשמי (א) בסעיף זה –

"חוק התקנים" – חוק התקנים, התשי"ג-1953¹⁵;

"טובין" – לרבות טובין שהוא גם מצרך לפי חוק התקנים;

"הממונה על התקינה" ו"תקן רשמי" – כמשמעותם בחוק התקנים.

(ב) בלי לגרוע מכלליות הוראות סעיף 2, הוראות שיקבע שר הכלכלה בצו פיקוח בדבר הסדרה של ייבוא טובין אשר מחייבות בדיקת התאמה לדרישות תקן רשמי, כולן או חלקן, יחילו חובה להגשת תצהיר לממונה על התקינה בדבר התאמת הטובין לדרישות התקן הרשמי החל עליהם, ובנוסף שורה הממונה על התקינה, ולא יחילו חובה להמצאת אישור בדבר התאמת הטובין לדרישות תקן רשמי; הממונה על התקינה רשאי להורות על הגשת התצהיר לעובד המנוי בסעיף 2ב(ד), ובכפוף להוראות אותו סעיף לעניין זה.

(ג) נוסף על חובת הגשת תצהיר כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי שר הכלכלה, בהתייעצות עם הממונה על התקינה, לקבוע תנאים נוספים בצו הפיקוח להסדרה של ייבוא טובין; הממונה על התקינה רשאי להורות בהנחיותיו על אופן בדיקת התנאים הנוספים שקבע שר הכלכלה.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי השר לקבוע בצו פיקוח חובה להמצאת אישור מעבדה על התאמת הטובין לתקן רשמי החל עליהם, אם הודיע לו הממונה על התקינה כי מטעמים של שמירה על שלומו, על בריאותו או על בטיחותו של אדם, או על איכות הסביבה, יש לדרוש הוכחת עמידתם של הטובין בדרישות תקן רשמי, לרבות בדיקת התאמתם לתקן רשמי ובאופן שהממונה על התקינה הורה בהנחיות ובשים לב למדיניות הנהגת לגבי בדיקת התאמה החלה על טובין

¹⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 625; ס"ח התשנ"ב, עמ' 163.

¹⁵ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

דומים במדינות מפותחות עם שווקים משמעותיים ולעמדת הגורמים הנוגעים בדבר, ככל שתוגש לממונה.

(ה) הנחיות לפי סעיף זה יתפרסמו באתר האינטרנט של משרד הכלכלה.

(ו) הממונה על התקינה רשאי לקבוע כי מי שייבא טובין או מבקש לייבא טובין הוא מפר אמון לתקופה שקבע ושלא תעלה על שנה מיום קביעתו, וכן רשאי הוא, נוסף על האמור בסעיף קטן (ג), לקבוע לגבי אדם כאמור דרישות בדיקה נוספות או אחרות, ובכלל זה, דרישת ערובה, והכול בלבד שהודיע למי שנוכח לגביו כאמור כי הוא מפר אמון, ונתן לו הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו; בסעיף זה, "מפר אמון" – מי שמייבא טובין או מבקש לייבא טובין שהממונה על התקינה נוכח כי התקיים לגביו אחד או יותר מאלה:

(1) הוא ייבא טובין או ביקש לייבא טובין על יסוד מידע כוזב או שגוי, לרבות באמצעות מסמכים כוזבים או שגויים;

(2) הוא הפר לדעת הממונה על התקינה תנאי מן התנאים שנקבעו לייבוא הטובין לפי סעיף קטן (ג) או חדל מלקיים תנאי כאמור, והממונה סבר שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה של ההפרה יש יסוד סביר לקבוע כי הוא מפר אמון;

(3) הוא הפר הוראה מהוראות פקודה זו או צו פיקוח או חיקוק אחר החל בעניין ייבוא של טובין או הפר הוראה על פי כל אחד מהם, והממונה על התקינה סבר שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה של ההוראה שהופרה יש יסוד סביר לקבוע כי הוא מפר אמון; בפסקה זו, "הוראה שהופרה" – מי שנקבע לגביו בהליך שיפוטי או מינהלי לפי דין, לרבות לפי סעיף 14, שהפר הוראות דין.

(ז) השר יקבע הוראות לעניין דרישת הערובה ממפר אמון לפי סעיף קטן (ו), ובין השאר, הוראות בדבר סוג הערובה, תנאיה, סכומה וחילוטה.

(ח) (1) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ד), הממונה על התקינה רשאי להורות כי ייבוא טובין שחל עליהם לראשונה תקן רשמי יחויב בבדיקת התאמה לדרישות תקן רשמי החל עליהם לתקופה שלא תעלה על שנה מיום תחילת תוקפה של הכרזתו לפי סעיף 8(ג) לחוק התקנים, אלא אם כן הוחלה בתוך תקופה זו חובה להגיש תצהיר כאמור בסעיף קטן (ב) או לעמוד בתנאים נוספים לפי סעיף קטן (ג).

(2) על אף האמור בפסקה (1), השר רשאי לקבוע, בדרך הקבועה בסעיף קטן (ב), כי על טובין שחל עליהם

לראשונה תקן רשמי תחול חובת הגשת תצהיר כאמור בסעיף קטן (ב) ועמידה בתנאים נוספים שנקבעו לפי סעיף קטן (ג).

(3) דין הוראת הממונה על התקינה לפי פסקה (1) כדין קביעה בצו פיקוח של חובה להמצאת אישור מעבדה על התאמת הטובין לתקן רשמי החל עליהם, ויחולו עליה הוראות סעיף קטן (ד); הוראת הממונה על התקינה כאמור תפורסם ברשומות.

22. (א) בסעיף זה – תחולת סעיף 2א

”יום התחילה” – יום תחילתו של חוק התקנים (תיקון מס’ 10), התשע”ד–2013¹⁶, לפי סעיף 25(ב) לחוק האמור;

”רשות מוסמכת” – כהגדרתה בצו פיקוח או רשות אחרת שנקבעה בצו פיקוח לעניין הסדרת ייבוא טובין אשר בתחום סמכותה מצויים הטובין הטעונים הסדרה או הענקת רישיון ייבוא או אישור ייבוא.

(ב) דרישת אישור עמידה בתנאי שחרור טובין שעליהם הורה הממונה על התקינה ושנקבעה בצו פיקוח שהותקן ערב יום התחילה תעמוד בתוקפה עד יום התחילה, למעט לעניין טובין שהתקיים לגביהם האמור בסעיף קטן (ג).

(ג) טובין שהממונה על התקינה קבע, בהוראותיו ערב יום התחילה, כי נדרשת לגביהם בדיקת התאמה, תמשיך להידרש לגביהם בדיקת התאמה, אלא אם כן קבע אחרת ולאחר שנתן לגורמים הנוגעים בדבר הזדמנות להגיש את עמדתם בעניין; קביעת הממונה על התקינה תהיה בשים לב להוראות המנויות בסעיף 2א(ד); לעניין זה, ”בדיקת התאמה” – בדיקת מעבדה של מכון התקנים הישראלי בדבר התאמת טובין לדרישות תקן רשמי לשם קבלת אישור עמידה בתנאי שחרור הטובין.

(ד) פרסם הממונה על התקינה הנחיות ערב יום התחילה כי נדרש ממי שמייבא טובין או מבקש לייבא טובין לתת תצהיר בדבר התאמה להוראות תקן רשמי, תעמוד הנחיה זו בתוקפה והתצהיר יינתן לממונה לפי הנוסח שיוורה עליו לפי סעיף 2א(ב); ואולם הממונה על התקינה רשאי להורות על הגשת תצהיר כאמור גם לידי כל אחד מאלה, שיפעל על פי הנחיותיו:

(1) עובד משרד ממשלתי שהסמיך לעניין זה, בהסכמת השר הממונה עליו;

(2) עובד תאגיד שהוקם לפי חוק, שמטרתו להבטיח רמה נאותה של טיב המצרכים, ובלבד שהתאגיד הוסמך לכך על ידי שר הכלכלה ושר האוצר; הסמכת תאגיד כאמור תהיה לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים וניתן להאריכה בשתי תקופות נוספות.

¹⁶ ס”ח התשע”ד, עמ’ 4.

(ה) אין בהוראות סעיף 2א וסעיף זה כדי לגרוע מסמכויותיה של רשות מוסמכת לעניין הסדרת ייבוא טובין אשר בתחום סמכותה מצויים הטובין הטעונים הסדרה, ואין בהן כדי למנוע מרשות מוסמכת לדרוש תצהיר בדבר התאמת הטובין לתקן, כולו או חלקו, כאמור בסעיף 2א(ב) ובשינויים המחוייבים, לצורך מתן רישיון או אישור ייבוא;

(3) בסעיף 3, בכל מקום, במקום "שר התעשייה" יבוא "שר הכלכלה" ובמקום "לשר התעשייה" יבוא "לשר הכלכלה";

(4) בסעיף 4, במקום "ששר התעשייה" יבוא "ששר הכלכלה";

(5) בסעיף 6, בכל מקום, במקום "שר התעשייה" יבוא "שר הכלכלה".

24. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-172000, בתוספת הראשונה, אחרי פרט 47 יבוא:

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 82

48. תקינה –

(1) החלטה של רשות לפי חוק התקנים, התשי"ג-1953¹⁸, ולמעט החלטה לפי סעיף 6 עד 8א), 9ב), 9ג), 11א), 12א) או 16 לחוק האמור;

(2) החלטה של רשות לפי סעיף 2א(ו) לפקודת הייבוא והייצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979¹⁹.

25. (א) תחילתו של חוק זה חודשיים מיום פרסומו (להלן – יום התחילה).

תחילה והוראות מעבר

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתם של סעיפים 9 ו-10א עד 10ג ופרק ט' לחוק העיקרי, כנוסחם בסעיפים 8, 11 ו-16 לחוק זה, ושל פקודת הייבוא והייצוא כנוסחה בסעיף 23 לחוק זה, שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה; שר הכלכלה ושר האוצר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאים, בצו, לדחות את מועד תחילתן של ההוראות האמורות, בתקופה אחת נוספת שלא תעלה על שישה חודשים, אם נוכחו כי לא מתקיימים התנאים לביצוע אכיפה לפי הוראות חוק זה או שמערך האכיפה כאמור טרם החל לפעול.

(ג) לעניין מחירון מוצע שהגיש מכון התקנים הישראלי לאישור שר הכלכלה ערב יום התחילה, יתחיל מניין 12 החודשים האמור בסעיף 12ג(ב) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 14 לחוק זה, ביום התחילה.

(ד) מי שהממונה על התקינה הסמיכו לערוך ביקורת לפי הוראות סעיף 10(ב) לחוק העיקרי, ערב יום התחילה, יראו אותו כאילו מונה למפקח לפי החוק העיקרי כנוסחו בחוק זה, לתקופה שלא תעלה על 18 חודשים מיום פרסומו של חוק זה או עד למינויו למפקח לפי סעיף 10(ב) לחוק העיקרי כנוסחו בחוק זה, לפי המוקדם, ויהיו נתונות לו כל הסמכויות הנתונות למפקח לפי החוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה.

נפתלי בנט
שר הכלכלה

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

¹⁷ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ג, עמ' 220.

¹⁸ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

¹⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 625.